

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1095

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 noiembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 481 din 13 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 ¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	2–4
Decizia nr. 534 din 15 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41, ale art. 43 alin. (1), ale art. 45, ale art. 53 alin. (1), precum și ale art. 488 alin. (1) pct. 1 și pct. 5 din Codul de procedură civilă	4–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
650. — Ordin al președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar pentru modificarea Normelor privind raportarea către Autoritatea pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar a încălcărilor reglementărilor în domeniul auditului statutar, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 266/2018.....	8–9
651. — Ordin al președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar pentru delegarea atribuțiilor privind traducerea și publicarea Codului etic și a Standardelor internaționale de audit.....	9
1.382. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, interimar, pentru abrogarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.066/2006 privind delegarea unor competențe Regiei Autonome „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”	10
1.939. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru modificarea și completarea Regulamentului de atestare a experților care evaluează starea de siguranță în exploatare a digurilor de apărare împotriva inundațiilor, NTLH — 073, aprobat prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 359/2019....	10–11
1.956. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea listelor cu unitățile administrativ-teritoriale întocmite în urma încadrării în regimurile de evaluare a zonelor și aglomerărilor prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 481

din 13 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Irina-Ioana Kuglay.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Nyulas Bernát Lászlo în Dosarul nr. 2.870/102/2016 al Tribunalului Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 929 D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se face trimitere la jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materia analizată, începând cu Decizia nr. 897 din 17 decembrie 2015, până la cea mai recentă, respectiv Decizia nr. 748 din 20 octombrie 2020, prin care s-a constatat că noțiunea „inexact” din cuprinsul textului criticat trebuie raportată la criteriile de eligibilitate din cadrul procedurilor în care înscrisurile sunt folosite pentru obținerea fondurilor. Așadar, în cuprinsul textului de incriminare se regăsește criteriul legal potrivit căruia se apreciază caracterul inexact al documentului utilizat pentru obținerea fondurilor, respectiv dacă folosirea acestui document are ca rezultat obținerea lor ilegală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 334/A din 8 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.870/102/2016/a2, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Nyulas Bernát Lászlo, într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000. În cauza anterior menționată, cererea de sesizare a Curții Constituționale a fost respinsă, ca inadmisibilă, motiv pentru care instanța de contencios constituțional a fost sesizată cu prezenta excepție de neconstituționalitate în cadrul recursului formulat de autorul excepției împotriva încheierii de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale pronunțată de Tribunalul Mureș.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se arată, în esență, că noțiunea „inexacte” din cuprinsul dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, conținutul normei anterior menționate neputând fi clar determinat. Se susține că inexactitatea unui material poate varia de la simple erori materiale la aspecte consemnate în mod formal, dar care nu contrazic starea de fapt reală, sau la consemnarea de aspecte care nu sunt adevărate, dar nu au atins pragul necesar pentru a fi declarate documente false. Prin urmare, se susține că dispozițiile legale criticate au un caracter ambiguu, lăsând la aprecierea exclusivă a organelor de urmărire penală faptele care intră sub incidența normei de incriminare analizate. Se arată că, în lipsa unui criteriu obiectiv care să ofere previzibilitate textului criticat, această lipsă de claritate a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 creează premisele unor interpretări subiective, ale emiterii unor rechizorii abuzive și ale dispunerii unor soluții de condamnare arbitrării. Prin urmare, se susține că dispozițiile legale criticate nu permit destinatarilor legii penale să prevadă consecințele faptelor pe care le săvârșesc și să își adapteze conduita la imperativele acesteia. De asemenea, se arată că textul criticat încalcă principiul *ultimo ratio*, în condițiile în care orice eroare materială săvârșită asupra unui document utilizat într-o procedură de atragere de fonduri europene este de natură să angajeze răspunderea penală a persoanei care utilizează documentul inexact.

6. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se susține că lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 rezultă din lipsa unei definiții legale a noțiunii „inexacte” din cuprinsul său. Pentru acest motiv, se arată că textul criticat încalcă dispozițiile constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, care au următorul cuprins: „*Folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.*”

11. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, ale art. 11 alin. (1) și (2) cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici asemănătoare, Curtea Constituțională pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 748 din 20 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 21 ianuarie 2021, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

13. Prin decizia anterior menționată, Curtea, făcând trimitere la Decizia nr. 897 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 28 martie 2016, și la Decizia nr. 479 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 3 octombrie 2018, a reținut că art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 reglementează una dintre modalitățile de săvârșire a infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene și a fost instituit de legiuitor în vederea ocrotirii relațiilor sociale referitoare la încrederea publică în folosirea sau prezentarea de documente necesare obținerii de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene. S-a arătat că aceasta reprezintă o opțiune de politică legislativă și nu aduce în niciun fel atingere dispozițiilor constituționale invocate în cauză. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că sintagma criticată nu lipsește de previzibilitate norma de incriminare, deoarece, din analiza sa, se poate desprinde cu ușurință înțelesul contestat, care presupune că documentele în cauză sunt eronate/greșite ori le lipsește una sau mai multe părți care compun un întreg, au lipsuri, prezentând într-un mod denaturat situația de fapt reală/existentă. Prin urmare, Curtea nu a identificat deficiențe de claritate, textul fiind redactat într-un limbaj care permite destinatarului normei să prevadă consecințele care decurg din nerespectarea lui.

14. De asemenea, Curtea a constatat că noțiunile de „inexact” sau „incomplet” nu sunt definite de legea penală și nici de textul legal criticat, deoarece legiuitorul infraconstituțional utilizează într-un act normativ o definiție legală a unui termen sau a unei sintagme numai atunci când acestea sunt susceptibile de mai multe înțelesuri ori dacă sunt folosite cu alt înțeles decât cel obișnuit. Or, noțiunile criticate au valențele conferite în limbajul obișnuit, respectiv, neadevărat, eronat, greșit, incorect. În acest fel, un document „inexact/incomplet” este acela care nu exprimă fidel realitatea, fără însă să se ridice la nivelul unui document fals. S-a arătat, prin aceeași decizie, că atunci când un document care consemnează un act juridic civil este supus analizei pe tărâmul art. 18¹ din Legea nr. 78/2000, pentru a se stabili caracterul fals sau inexact/incomplet al

acestuia, instanța se va raporta și la semnificația dată actelor juridice civile și înscrisurilor în legislația civilă.

15. Totodată, Curtea a reținut că, în legislație și doctrină, actul juridic civil are două înțelesuri. Unul vizează manifestarea de voință a uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu intenția de a produce efecte juridice civile, respectiv de a da naștere, modifica sau stinge un raport juridic civil concret (*negotium juris*). Celălalt vizează înscrisul constatator al manifestării de voință, mai precis suportul material care consemnează sau redă manifestarea de voință exprimată (*instrumentum probationis*). Cu toate că simpla manifestare de voință este necesară și suficientă pentru ca actul juridic să ia naștere, în mod valabil, în anumite situații această manifestare de voință trebuie să îmbrace o anumită formă cerută *ad validitatem* (când pentru valabilitatea actului juridic trebuie îndeplinită o anumită formă, de regulă solemnă), *ad probationem* (când pentru probarea actului juridic trebuie întocmit un înscris) sau *pentru opozabilitatea față de terți* (când — pentru ca actul juridic să fie opozabil și persoanelor care nu au participat la încheierea lui — trebuie întocmit un înscris). Așa fiind, caracterul „inexact” sau „incomplet” al documentelor la care se referă art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 constă fie în ajustarea acestora pentru a întruni criteriile de eligibilitate, fie în omiterea anumitor date/informații care ar putea descalifica persoana respectivă în inițiativa de a obține fondurile, cu condiția ca toate aceste ajustări/omisiuni să fie săvârșite cu intenție și să ducă la obținerea de fonduri. Dată fiind multitudinea situațiilor în care o persoană poate fi descalificată sau multitudinea criteriilor de eligibilitate în funcție de destinația fondurilor, este evident că poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Wingrove împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în *Cauza Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

16. Pentru aceste argumente, Curtea a constatat că nu poate fi primită susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate afectează prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5). Totodată, prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală nu sunt încălcate, întrucât dispozițiile legale contestate instituie cu suficientă precizie cadrul sancționar.

17. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția Deciziei nr. 748 din 20 octombrie 2020 își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

18. Distinct de cele reținute de Curtea Constituțională prin jurisprudența mai sus invocată, referitor la pretinsa încălcare prin textul criticat a prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale menționăm că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză întrucât dispozițiile art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 constituie o normă de drept penal substanțial, iar garanțiile dreptului la un proces echitabil sunt asigurate prin norme ale dreptului procesual penal.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nyulas Bernat Laszlo în Dosarul nr. 2.870/102/2016 al Tribunalului Mureș și constată că dispozițiile art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 534

din 15 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41, ale art. 43 alin. (1), ale art. 45, ale art. 53 alin. (1), precum și ale art. 488 alin. (1) pct. 1 și pct. 5 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 41, ale art. 43 alin. (1), ale art. 45, ale art. 53 alin. (1), precum și ale art. 488 alin. (1) pct. 1 și pct. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Laurențiu Modan în Dosarul nr. 6.013/303/2015/a5.3 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.476D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată și că autorul excepției de neconstituționalitate a depus note scrise prin care se solicită îndreptarea erorii materiale în ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, acesta fiind constituit, în realitate, din prevederile art. 41, ale art. 43 alin. (1), ale art. 45, ale art. 53 alin. (1), precum și ale art. 488 alin. (1) pct. 1 și pct. 8 din Codul de procedură civilă. De asemenea, arată că același autor solicită acordarea unui nou termen, având în vedere că în

perioada 8—18 iulie 2021 are programat concediul de odihnă. Se mai arată că autorul a formulat critici la adresa raportului întocmit de judecătorul-raportor în cauză, precum și faptul că acesta a semnalat faptul că președinții celor două Camere, Guvernul și Avocatul Poporului nu au formulat puncte de vedere în prezentul dosar.

4. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că cererile privind rectificarea obiectului excepției de neconstituționalitate și acordarea unui nou termen sunt neîntemeiate. Curtea respinge cererile menționate.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 41, ale art. 43 alin. (1), ale art. 45 și ale art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Se arată că legiuitorul are competența constituțională de a reglementa regimul de incompatibilități al judecătorilor. În ceea ce privește prevederile art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă, se solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că se tinde la modificarea și completarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Decizia civilă nr. 430R din 21 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.013/303/2015/a5.3, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 41, ale art. 43 alin. (1), ale art. 45, ale art. 53 alin. (1), precum și ale art. 488 alin. (1) pct. 1 și pct. 5 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Laurențiu Modan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că prevederile legale ale art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât justițiabilul trebuie să aștepte soluționarea cauzei pentru a putea ataca încheierea de respingere a recuzării, ceea ce reprezintă o discriminare față de alte categorii de justițiabili și o încălcare a accesului liber la justiție. Or, acest recurs trebuie să fie judecat imediat ce se declară, fără a se aștepta ca acțiunea în care s-a făcut recuzarea să fie încheiată.

8. Se mai arată că procedurile prevăzute de art. 41, art. 43 alin. (1) și de art. 45 din Codul de procedură civilă sunt neclare, iluzorii, ineficiente și în contradicție cu dreptul la un proces echitabil. În felul acesta, se ajunge la o interpretare arbitrară a lor din partea judecătorilor vizați de ele, precum și la înlăturarea dreptului la un dublu grad de jurisdicție.

9. În final, se susține că prevederile art. 488 din Codul de procedură civilă nu permit atacarea hotărârilor judecătorești respective decât din punctul de vedere al aspectelor procedurale încălcate.

10. Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în privința art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă se arată că acest text este reglementat de legiuitor tocmai pentru a nu trata discriminatoriu partea ce formulează o cerere de recuzare atunci când hotărârea este definitivă.

11. Instanța de fond arată că invocarea dispozițiilor art. 11, art. 52 sau ale art. 146 lit. d) din Constituție nu are nicio legătură cu prevederile art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

12. Referitor la criticile legate de prevederile art. 41, ale art. 43 alin. (1) și ale art. 45 din Codul de procedură civilă, instanța consideră că și acestea sunt neîntemeiate, deoarece ele reprezintă o garanție a obiectivității judecătorului și imparțialității instanței.

13. Faptul că legiuitorul nu a reglementat posibilitatea ca o parte să obțină îndepărtarea judecătorului care a pronunțat o soluție ce nemulțumește partea, dar care nu are legătură cu fondul unei cauze și nu se circumscrie nici art. 42 și următoarele din Codul de procedură civilă reprezintă o opțiune a legiuitorului care a înțeles să reglementeze strict cazurile în care nu există garanția obiectivității judecătorului, deoarece acesta a soluționat fondul unei cereri, iar dacă există alte cazuri de incompatibilitate relativă părțile pot formula cereri de recuzare în condițiile limitative prevăzute de art. 42 și următoarele din Codul de procedură civilă.

14. În ceea ce privește criticile legate de prevederile art. 488 alin. (1) pct. 1 și 5 din Codul de procedură civilă, instanța apreciază că acestea sunt neîntemeiate. Aceste dispoziții nu reprezintă o restrângere a drepturilor procesuale ale recurentului și nici nu creează discriminări, deoarece se aplică în considerarea situației procesuale identice ale unor părți, iar nu în considerarea situației lor personale asemănătoare.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 41, ale art. 43 alin. (1), ale art. 45, ale art. 53 alin. (1), precum și ale art. 488 alin. (1) pct. 1 și pct. 5 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut normativ:

— Art. 41: „(1) Judecătorul care a pronunțat o încheiere interlocutorie sau o hotărâre prin care s-a soluționat cauza nu poate judeca aceeași pricină în apel, recurs, contestație în anulare sau revizuire și nici după trimiterea spre rejudecare.

(2) De asemenea, nu poate lua parte la judecată cel care a fost martor, expert, arbitru, procuror, avocat, asistent judiciar, magistrat-asistent sau mediator în aceeași cauză.”

— Art. 43 alin. (1): „(1) Înainte de primul termen de judecată greșierul de ședință va verifica, pe baza dosarului cauzei, dacă judecătorul acesteia se află în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute la art. 41 și, când este cazul, va întocmi un referat corespunzător.”;

— Art. 45: „În cazurile prevăzute la art. 41, judecătorul nu poate participa la judecată, chiar dacă nu s-a abținut ori nu a fost recuzat. Neregularitatea poate fi invocată în orice stare a pricinii.”;

— Art. 53 alin. (1): „(1) Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai de părți, odată cu hotărârea prin care s-a soluționat cauza. Când această din urmă hotărâre este definitivă, încheierea va putea fi atacată cu recurs, la instanța ierarhic superioară, în termen de 5 zile de la comunicarea acestei hotărâri.”;

— Art. 488 alin. (1) pct. 1 și pct. 5: „(1) Casarea unor hotărâri se poate cere numai pentru următoarele motive de nelegalitate:
1. când instanța nu a fost alcătuită potrivit dispozițiilor legale;[...]

5. când, prin hotărârea dată, instanța a încălcat regulile de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității;”.

19. Curtea observă că dispozițiile art. 41 alin. (1) din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate în redactarea de dinaintea modificării menționate, întrucât continuă să își producă efecte în cauză.

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind principiul egalității în fața legii, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un

proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) — *Dreptul la apărare*, ale art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și ale art. 146 lit. d) privind competența Curții Constituționale de a soluționa excepțiile de neconstituționalitate. Din analiza excepției de neconstituționalitate se poate deduce în mod rezonabil că autorul acesteia a înțeles să invoce și prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii.

21. Se mai invocă încălcarea prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, ale art. 48 privind prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare și ale art. 51 privind domeniul de aplicare din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra prevederilor art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 138 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 22 august 2018, paragrafele 15—17 și 19—22. Curtea a reținut că rațiunea dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, respectiv aceea de înlăturare a posibilității de tergiversare a judecății în faza procesuală în care a fost respins incidentul procedural, subzistă și în ipoteza tezei a doua a art. 53 alin. (1), drept care legiuitorul a stabilit ca termenul de recurs împotriva încheierii de respingere a cererii de recuzare să curgă de la comunicarea hotărârii pronunțate asupra fondului, și nu de la data pronunțării încheierii respective. Această concluzie rezultă inclusiv din analiza sintactică a textului legal criticat, care face referire la hotărârea prin care s-a soluționat cauza, precum și la comunicarea acestei hotărâri.

23. Faptul că exercițiul acestui drept procedural este corelat cu contestarea fondului cauzei nu reprezintă un impediment real, sub raport constituțional, al exercițiului unei căi de atac. Prin instituirea acestei proceduri, legiuitorul a urmărit — și este o rațiune suficientă — să restrângă posibilitatea de tergiversare prin exercitarea abuzivă a unei atare căi de atac și să realizeze un spor de celeritate în soluționarea cauzelor.

24. Prin dispozițiile art. 53 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, legiuitorul a reglementat în mod expres admisibilitatea căii de atac a recursului în situația în care hotărârea prin care s-a soluționat cauza este definitivă. Legiuitorul a intenționat să supună verificării judiciare soluționarea unui incident procedural asupra căruia instanța s-a pronunțat anterior hotărârii prin care s-a soluționat cauza, măsură care nu poate fi contestată decât odată cu hotărârea prin care s-a soluționat pricina dedusă judecății.

25. În materie civilă, cadrul procesual al exercitării căilor de atac diferă sub aspectele arătate la paragraful anterior al prezentei decizii. Astfel, în situația în care hotărârea pronunțată în cauză este supusă căilor de atac, partea interesată poate ataca încheierea de respingere a cererii de recuzare odată cu fondul, iar în cazul în care hotărârea asupra fondului este definitivă, contestația putând fi formulată numai în condițiile și pentru motivele prevăzute de lege, legiuitorul a reglementat recursul prevăzut de art. 53 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă.

26. Principiul stabilității raporturilor juridice nu poate implica însă promovarea unui drept prin intermediul unei neregularități, cum ar fi pronunțarea unei hotărâri de către o instanță nelegal alcătuită. Obținerea sau apărarea unui drept ori protejarea unui

interes, chiar legitim, nu se poate întemeia pe o hotărâre a cărei legalitate este pusă la îndoială prin raportare la instanța care a pronunțat-o. Contestarea prin intermediul unui recurs incidental a legalității încheierii se justifică prin necesitatea unui control judiciar al incidentului procedural fără de care soluția pronunțată în cauză riscă să fie dată de o instanță care nu a fost alcătuită potrivit dispozițiilor legale.

27. Or, Curtea reține că reglementarea căii de atac împotriva încheierii de respingere a cererii de recuzare prin dispozițiile legale criticate apare ca un mijloc eficient de apărare și ca o modalitate de asigurare chiar a securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil, întrucât în lipsa acesteia ar fi posibil ca o instanță nelegal constituită să pronunțe o hotărâre dată chiar în numele legii, situație prin care să fie afectat chiar fundamentul statului de drept.

28. Mai departe, Curtea nu poate reține nici susținerea potrivit căreia este încălcat principiul constituțional al egalității în drepturi, întrucât dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor celor care se află în ipoteza normei, respectiv oricăreia dintre părți care, înainte de începerea dezbaterilor sau după începerea acestora, de îndată ce a cunoscut motivele de incompatibilitate, a formulat cerere de recuzare a judecătorului (art. 44 din Codul de procedură civilă), cerere respinsă de către instanță, împotriva căreia aceeași parte poate formula recursul prevăzut de dispozițiile legale criticate.

29. Referitor la dispozițiile art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 633 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 13 ianuarie 2017, paragrafele 22—24. Astfel, în ceea ce privește critica potrivit căreia posibilitatea exercitării recursului nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, având în vedere că recursul nu are caracter devolutiv, fapt ce nu conduce la o nouă judecată în fond, ci este o cale de atac care asigură doar un control de legalitate asupra hotărârii judecătorești atacate, prin Decizia nr. 544 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a reținut că „dreptul la două grade de jurisdicție este garantat numai în materie penală, potrivit prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și aici putând fi instituite însă unele excepții de la această regulă”. Mai mult decât atât, cu privire la chestiunea de principiu, prin Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 31, Curtea a statuat că în actualul Cod de procedură civilă recursul este reglementat ca o cale extraordinară de atac, potrivit căreia condițiile de exercitare sunt stricte, iar motivele de recurs sunt limitativ circumscrise respectării legalității.

30. În același sens este și Decizia nr. 491 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 13 iunie 2008, prin care Curtea, analizând o critică referitoare la lipsa posibilității de a declara și calea de atac a apelului împotriva hotărârii instanței de contencios administrativ, a reținut că este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și modalitatea de exercitare a căilor de atac, iar principiul accesului liber la justiție presupune posibilitatea celor interesați de a le exercita, în condițiile stabilite prin lege, astfel încât accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate mijloacele procedurale prin

care se înfăptuiește justiția. Niciun text din Constituție nu garantează dreptul la două grade de jurisdicție. Chiar și reglementările internaționale în domeniul drepturilor omului, respectiv art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, garantează dreptul la dublul grad de jurisdicție exclusiv în materie penală, nu și în cauzele de natură administrativă.

31. De altfel, în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 423 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 septembrie 2014, Curtea a statuat că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecătii. Ca atare, prin reglementarea criticată, legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv prin raportarea la prevederile constituționale și convenționale invocate.

33. Cu privire la dispozițiile art. 53 din Constituție, având în vedere faptul că nu s-a constatat restrângerea exercițiului unui drept fundamental, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză.

34. Referitor la prevederile art. 41, ale art. 43 alin. (1) și ale art. 45 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate s-a limitat, în motivarea acesteia, la enumerarea unor temeuri constituționale și convenționale, fără să arate, în mod concret, în ce constă contrarietatea astfel reclamată. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate. De altfel, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a statuat că orice excepție de

neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă, ce va cuprinde trei elemente: „textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. [...] În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție sine qua non a existenței acesteia.”

35. Or, în prezenta cauză, indicarea acelor temeuri constituționale și convenționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autor. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că „*sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți*” (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, și Decizia nr. 464 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 11 noiembrie 2014).

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41, ale art. 43 alin. (1) și ale art. 45 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Laurențiu Modan în Dosarul nr. 6.013/303/2015/a5.3 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe și constată că prevederile art. 53 alin. (1) și ale art. 488 alin. (1) pct. 1 și pct. 5 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

AUTORITATEA PENTRU SUPRAVEGHEREA PUBLICĂ A ACTIVITĂȚII DE AUDIT STATUTAR

ORDIN

pentru modificarea Normelor privind raportarea către Autoritatea pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar a încălcărilor reglementărilor în domeniul auditului statutar, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 266/2018

În temeiul prevederilor:

- art. 47, 51, 74, art. 75 alin. (1) și ale art. 77 alin. (2) și (3) din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, cu modificările ulterioare;
- Regulamentului (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei;
- Regulamentului (UE) nr. 679/2016 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE;
- Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele privind raportarea către Autoritatea pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar a încălcărilor reglementărilor în domeniul auditului statutar, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 266/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.010 din 28 noiembrie 2018, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) ASPAAS, prin ordin al președintelui, numește persoana responsabilă pentru gestionarea sesizărilor, care are ca atribuții: primirea și înregistrarea sesizărilor, repartizarea acestora către structurile de specialitate, monitorizarea soluționării acestora și expedierea răspunsurilor către persoanele care au formulat sesizarea.”

2. La articolul 5 alineatul (4), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) prezentarea dovezilor pe care se sprijină sesizarea.”

3. La articolul 5 alineatul (4), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) declarația privind acceptul prelucrării datelor cu caracter personal în scopul soluționării sesizării, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentele norme, în cazul persoanelor fizice.”

4. La articolul 5, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Sesizările înregistrate se direcționează către persoana responsabilă pentru gestionarea sesizărilor, care le înregistrează în Registrul de sesizări.”

5. La articolul 5, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Pentru sesizarea neconformă din punctul de vedere al cerințelor prevăzute la alin. (4), persoana responsabilă pentru gestionarea sesizărilor solicită completarea acesteia.”

6. La articolul 5, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) În cazul sesizării greșit îndreptate, persoana responsabilă pentru gestionarea sesizărilor propune președintelui ASPAAS, de regulă în termen de 5 zile de la înregistrare, redirecționarea sesizării către autoritățile sau instituțiile publice care au ca atribuții rezolvarea problemelor sesizate, urmând ca persoana care a formulat sesizarea să fie înștiințată despre aceasta.”

7. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 6

Soluționarea sesizărilor și comunicarea rezultatului

(1) Persoana responsabilă pentru gestionarea sesizărilor analizează obiectul și aspectele raportate în cadrul sesizărilor înregistrate în Registrul de sesizări, care îndeplinesc condițiile de formă prevăzute la art. 5 alin. (4), cu excepția sesizărilor prevăzute la art. 5 alin. (7).

(2) Sesizările conforme se înaintează președintelui ASPAAS, de regulă, în termen de 15 zile de la data înregistrării acestora, cu propunerea de repartizare, spre soluționare, către structurile de specialitate abilitate în cauză, în funcție de obiectul sesizării, indicându-se termenul estimat de soluționare în funcție de procedurile specifice fiecărei structuri de specialitate.

(3) În cadrul structurilor de specialitate se vor dispune măsuri de cercetare și analiză a aspectelor sesizate, conform procedurilor specifice ale acestora.

(4) Persoana responsabilă pentru gestionarea sesizărilor va comunica, în termen de 30 de zile de la data înregistrării sesizării, persoanei care a formulat sesizarea stadiul soluționării sau clasarea acesteia, după caz.

(5) În termen de 5 zile de la data înregistrării documentului privind soluționarea sesizării, persoana responsabilă pentru gestionarea sesizărilor comunică răspunsul către persoana care a formulat sesizarea.”

8. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 7

Monitorizarea soluționării sesizărilor

(1) Structurile de specialitate din cadrul ASPAAS, cărora le-au fost repartizate sesizări spre soluționare, raportează lunar persoanei responsabile pentru gestionarea sesizărilor stadiul soluționării acestora.

(2) În cazul în care persoana responsabilă pentru gestionarea sesizărilor identifică întârzieri în soluționarea unei sesizări, întocmește un raport de informare, care se înaintează președintelui ASPAAS în vederea dispunerii măsurilor necesare pentru remediere.

(3) Semestrial, persoana responsabilă pentru gestionarea sesizărilor întocmește un raport privind activitatea de soluționare a sesizărilor, care se înaintează președintelui ASPAAS.”

9. La articolul 9, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) ASPAAS asigură persoanelor vizate de sesizări dreptul la apărare și de a fi audiate înainte de adoptarea unor

decizii care le privesc, în conformitate cu art. 47 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 162/2017.

(2) Structurile de specialitate care soluționează sesizările sunt obligate ca pe parcursul soluționării acestora să garanteze persoanei subiect al sesizării dreptul la apărare, respectiv posibilitatea de a participa la audiere și să îi comunice acest drept.

(3) În aplicarea alin. (2), structurile de specialitate care soluționează sesizările vor convoca persoana subiect al sesizării, cu respectarea prevederilor legale în materie de comunicare a actelor de procedură.”

10. **La articolul 9, alineatul (4) se abrogă.**

11. **Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ARTICOLUL 13

Comunicare

Comunicarea către părțile implicate și publicarea pe pagina de internet a ASPAAS a sancțiunilor aplicate se fac prin grija persoanei responsabile pentru gestionarea sesizărilor, cu respectarea prevederilor art. 42 din Legea nr. 162/2017.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar,
Georgiana-Oana Stănilă

București, 3 noiembrie 2021.
Nr. 650.

MINISTERUL FINANTELOR
AUTORITATEA PENTRU SUPRAVEGHEREA PUBLICĂ A ACTIVITĂȚII DE AUDIT STATUTAR

ORDIN

pentru delegarea atribuțiilor privind traducerea și publicarea Codului etic și a Standardelor internaționale de audit

În temeiul prevederilor:

— art. 20, 32, 43, 50—53, art. 73—75 și ale art. 77 alin. (2) și (3) din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, cu modificările ulterioare;
— Ordinului președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 393/2020 pentru aprobarea Normelor privind supravegherea și controlul îndeplinirii atribuțiilor delegate,

președintele Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, se delegă Camerei Auditorilor Financiar din România (CAFR) atribuțiile prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. k) și l) din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, cu modificările ulterioare, privind traducerea și publicarea Codului etic și a Standardelor internaționale de audit.

(2) Responsabilitatea finală pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) revine Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar (ASPAAS).

Art. 2. — Atribuțiile prevăzute la art. 1 alin. (1) se delegă pentru o perioadă de 1 (un) an, cu posibilitatea reînnoirii delegării în condițiile prevăzute de Legea nr. 162/2017, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — (1) Atribuțiile prevăzute la art. 1 alin. (1) sunt duse la îndeplinire de CAFR cu respectarea prevederilor legale aplicabile.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), CAFR întocmește și transmite ASPAAS, spre aprobare, un plan de traducere care va cuprinde: lista materialelor supuse traducerii, componența echipei de traducere, perioada estimată pentru traducere, precum și orice alte informații relevante pentru atribuțiile delegate.

(3) Planul de traducere se va actualiza, cu aprobarea ASPAAS, ori de câte ori va fi necesar, în funcție de materialele publicate de Federația Internațională a Contabililor (IFAC) în legătură cu atribuțiile prevăzute la art. 1 alin. (1).

Art. 4. — Activitățile rezultate din îndeplinirea de către CAFR a atribuțiilor delegate sunt supuse supravegherii, printr-un control eficace și permanent al ASPAAS, în conformitate cu prevederile Normelor privind supravegherea și controlul îndeplinirii atribuțiilor delegate, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 393/2020.

Art. 5. — În exercitarea atribuției delegate, CAFR trebuie să respecte condițiile generale de delegare, prevăzute la art. 52 alin. (8) din Legea nr. 162/2017, cu modificările ulterioare, precum și condițiile specifice stabilite prin prezentul ordin, după cum urmează:

a) deținerea resurselor materiale, financiare și umane necesare pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuției delegate;

b) asigurarea unui grad înalt de calitate a traducerii, prin implicarea specialiștilor cu experiență în efectuarea de traduceri în domeniul auditului financiar în/din limba engleză în limba română;

c) asigurarea unei comunicări eficiente a informațiilor și transmiterea, în timp util, a răspunsurilor la solicitările de informații primite;

d) asigurarea participării echipei de supraveghe a ASPAAS în grupurile de lucru, săptămânal sau ori de câte ori se consideră necesar;

e) păstrarea evidenței tuturor documentelor referitoare la îndeplinirea atribuției delegate;

f) luarea măsurilor necesare pentru evitarea situațiilor de conflict de interese;

g) îndeplinirea cu profesionalism a sarcinilor și activităților rezultate din atribuția delegată.

Art. 6. — Încălcarea condițiilor de delegare prevăzute la art. 5, neîndeplinirea, îndeplinirea cu întârziere sau îndeplinirea defectuoasă a atribuției delegate indicate la art. 1, precum și nerespectarea prevederilor legale aplicabile conduc la retragerea delegării îndeplinirii atribuției delegate și aplicarea sancțiunilor administrativ-disciplinare conform art. 43 din Legea nr. 162/2017, cu modificările ulterioare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul ASPAAS, respectiv pe site-ul CAFR.

Președintele Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar,
Georgiana-Oana Stănilă

București, 3 noiembrie 2021.
Nr. 651.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru abrogarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.066/2006 privind delegarea unor competențe Regiei Autonome „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”**

În temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii,

ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar, emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.066/2006 privind delegarea unor competențe Regiei Autonome „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 23 noiembrie 2006, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar,

Ionel Scioșteanu,
secretar de stat

București, 5 noiembrie 2021.

Nr. 1.382.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru modificarea și completarea Regulamentului de atestare a experților care evaluează starea de siguranță în exploatare a digurilor de apărare împotriva inundațiilor, NTLH — 073, aprobat prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 359/2019**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 189.850 din 14.09.2021 al Direcției managementul riscului la inundații și siguranța barajelor,

luând în considerare prevederile art. 2 din Legea siguranței digurilor nr. 259/2010, republicată,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul de atestare a experților care evaluează starea de siguranță în exploatare a digurilor de apărare împotriva inundațiilor, NTLH — 073, aprobat prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 359/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 25 februarie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 14. — Pot solicita atestarea ca expert care evaluează starea de siguranță în exploatare a digurilor de apărare împotriva inundațiilor absolvenții învățământului superior tehnic de specialitate din domeniul construcțiilor hidrotehnice sau îmbunătățirilor funciare care dețin atestat de expert tehnic sau de verficator de proiecte, eliberat de autoritatea publică centrală

din domeniul lucrărilor publice, în condițiile prevăzute de Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 817/2021 pentru aprobarea Procedurii privind atestarea tehnico-profesională a verficatorilor de proiecte și a experților tehnici, în unul dintre domeniile de exigență, după cum urmează:

a) A7 — rezistență mecanică și stabilitate pentru construcții și amenajări hidrotehnice;

b) A9 — rezistență mecanică și stabilitate pentru construcții și amenajări de îmbunătățiri funciare;

c) B5 — siguranță și accesibilitate în exploatare pentru construcții și amenajări hidrotehnice;

d) B7 — siguranță și accesibilitate în exploatare pentru construcții și amenajări de îmbunătățiri funciare.”

2. La articolul 17, după alineatul (4) se introduc opt noi alineate, alineatele (5)—(12), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul unor situații speciale bine fundamentate, ședințele de analiză ale Comisiei de atestare se pot desfășura și în sistem online, prin intermediul unor aplicații de comunicare specifice.

(6) Programarea ședințelor de atestare online, precum și stabilirea ordinii de zi a ședințelor se vor face de secretariatul tehnic al Comisiei de atestare cu cel puțin 10 zile înainte de data desfășurării ședinței.

(7) Dosarele de activitate și calificare profesională ale solicitanților se vor analiza în cadrul ședinței de atestare desfășurate în sistem online.

(8) Ordinea de zi a ședinței de atestare desfășurate online, precum și dosarele de activitate și calificare profesională ale solicitanților, în format digital, sunt transmise membrilor Comisiei de atestare de către secretariatul tehnic al Comisiei de atestare, cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței.

(9) În ziua ședinței desfășurate online membrii Comisiei de atestare și secretariatul tehnic participă la ședința de atestare utilizând aplicația web stabilită în prealabil de secretariatul Comisiei de atestare, în baza invitațiilor primite prin e-mail.

(10) În cazul ședințelor online, după analiza dosarelor profesionale, membrii comisiei transmit calificative «admis» sau «respins» prin intermediul aplicației web utilizate pentru desfășurarea ședinței, iar acestea sunt consemnate de secretariatul tehnic în procesul-verbal de ședință. În cazul unor calificative «respins» ale membrilor comisiei, aceștia transmit online motivele care au stat la baza acestor decizii, pentru a fi consemnate în procesul-verbal de ședință.

(11) Modul în care se vor organiza și desfășura ședințele de atestare online sau cele cu un număr restrâns de participanți, respectiv prezența obligatorie a președintelui sau a vicepreședintelui și a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor comisiei, se va stabili de către secretariatul Comisiei de atestare, cu aprobarea președintelui/vicepreședintelui comisiei.

(12) Suportul tehnic pentru desfășurarea ședințelor de avizare în sistem online este asigurat de compartimentul IT din cadrul autorității publice centrale din domeniul apelor.”

3. La articolul 18, după alineatul (5) se introduc șapte noi alineate, alineatele (6)—(12), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul unor situații speciale bine fundamentate, interviul în vederea obținerii atestatului de expert pentru evaluarea siguranței digurilor se poate desfășura și în sistem online, prin intermediul unor aplicații de comunicare specifice.

(7) Programarea interviului online, precum și stabilirea ordinii de zi, a planului de interviu și a bibliografiei se vor face de secretariatul tehnic al Comisiei de atestare cu cel puțin 10 zile înainte de data desfășurării acestuia, cu aprobarea președintelui/vicepreședintelui comisiei.

(8) Ordinea de zi, planul de interviu și bibliografia, în format digital, sunt transmise membrilor Comisiei de atestare de către

secretariatul tehnic al Comisiei de atestare, cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței/interviului desfășurate/desfășurat online.

(9) În ziua interviului desfășurat online membrii Comisiei de atestare, secretariatul tehnic, precum și candidații participă la ședința de avizare utilizând aplicația web stabilită în prealabil de secretariatul Comisiei de atestare, în baza invitațiilor primite prin e-mail.

(10) În cazul interviului desfășurat online membrii comisiei transmit calificativele «admis» sau «respins» prin intermediul aplicației web utilizate pentru desfășurarea ședinței, iar acestea sunt consemnate de secretariatul tehnic în procesul-verbal de ședință. În cazul unor calificative «respins» ale membrilor comisiei, aceștia transmit online motivele care au stat la baza acestor decizii, pentru a fi consemnate în procesul-verbal de ședință.

(11) Modul în care se va organiza și desfășura interviul online se va stabili de către secretariatul Comisiei de atestare, cu aprobarea președintelui/vicepreședintelui comisiei.

(12) Suportul tehnic pentru desfășurarea ședințelor de avizare în sistem online este asigurat de compartimentul IT din cadrul autorității publice centrale din domeniul apelor.”

4. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) După afișarea rezultatelor obținute la etapa de analiză a dosarelor de activitate și calificare profesională ale solicitanților sau, după caz, a interviului, candidații nemulțumiți pot face contestație, în termen de cel mult 5 zile de la data afișării rezultatului analizei dosarelor, respectiv de la data și ora afișării rezultatului interviului, sub sancțiunea decăderii din acest drept.

(2) Contestațiile vor fi analizate și soluționate, în termen de 30 de zile, de către o comisie de analiză și soluționare a contestațiilor privind atestarea experților evaluatori ai siguranței digurilor, denumită în continuare *comisie de contestații*.

(3) Comisia de contestații este formată din trei membri: doi reprezentanți ai unor asociații profesionale reprezentative pentru domeniul construcțiilor hidrotehnice sau îmbunătățirilor funciare și un reprezentant al învățământului superior tehnic de specialitate, care nu fac parte din comisia de atestare a experților, propuși de către direcția tehnică de specialitate cu atribuții în domeniul siguranței construcțiilor hidrotehnice din cadrul autorității publice centrale din domeniul apelor și cu aprobarea conducerii acesteia. Secretariatul comisiei de contestații este asigurat de direcția tehnică de specialitate cu atribuții în domeniul construcțiilor hidrotehnice din cadrul autorității publice centrale din domeniul apelor.

(4) Deciziile comisiei de contestații se iau cu majoritatea simplă a membrilor prezenți. Votul membrilor comisiei de contestații se poate exprima și online.

(5) Deciziile comisiei de contestații vor fi comunicate contestatarilor în termen de 10 zile de la data soluționării acestora și sunt definitive și obligatorii pentru aceștia.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea listelor cu unitățile administrativ-teritoriale întocmite în urma încadrării în regimurile de evaluare a zonelor și aglomerărilor prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției evaluare impact și controlul poluării nr. DEICP/129.667 din 8.10.2021, ținând seama de prevederile art. 7 lit. b) și art. 8 lit. i) din Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 29 alin. (2) din Metodologia de elaborare a planurilor de calitate a aerului, a planurilor de acțiune pe termen scurt și a planurilor de menținere a calității aerului, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2015,

în temeiul art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lista cu unitățile administrativ-teritoriale întocmită în urma încadrării în regimul de evaluare A a zonelor și aglomerărilor definite în anexa nr. 2 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, cu modificările ulterioare, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă lista cu unitățile administrativ-teritoriale întocmită în urma încadrării în regimul de evaluare B a zonelor și aglomerărilor definite în anexa nr. 2 la Legea nr. 104/2011, cu modificările ulterioare, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă lista cu unitățile administrativ-teritoriale întocmită în urma încadrării în regimul de evaluare C a zonelor și aglomerărilor definite în anexa nr. 2 la Legea nr. 104/2011, cu modificările ulterioare, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 4. — Încadrarea în regimul de evaluare A, B sau C a zonelor și aglomerărilor s-a realizat luând în considerare rezultatele obținute

în urma evaluării calității aerului la nivel național, care a utilizat măsurările realizate în perioada 2016—2020, prin intermediul stațiilor automate care fac parte din Rețeaua națională de monitorizare a calității aerului.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 36/2016 pentru aprobarea listelor cu unitățile administrativ-teritoriale întocmite în urma încadrării în regimurile de evaluare a ariilor din zonele și aglomerările prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 1 februarie 2016.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 28 octombrie 2021.
Nr. 1.956.

ANEXA Nr. 1

LISTA

cu unitățile administrativ-teritoriale întocmită în urma încadrării în regimul de evaluare A a zonelor și aglomerărilor

Aglomerare/Zonă	Poluanți						
	Dioxid de sulf (SO ₂)	Dioxid de azot și oxizi de azot (NO ₂ /NO _x)	Particule în suspensie (PM ₁₀ +PM _{2,5})	Benzen (C ₆ H ₆)	Monoxid de carbon (CO)	Plumb (Pb)	Cadmium (Cd)
Aglomerare							
municipiul Bacău			√				
municipiul Baia Mare			√				
municipiul Brăila			√				
municipiul Brașov		√	√				
municipiul București		√	√				
municipiul Cluj-Napoca		√	√				
municipiul Constanța		√	√				
municipiul Craiova		√	√	√			
municipiul Galați			√				
municipiul Iași		√	√				
municipiul Pitești			√				
municipiul Ploiești		√	√	√			
municipiul Timișoara		√	√				

Aglomerare/Zonă	Poluanți						
	Dioxid de sulf (SO ₂)	Dioxid de azot și oxizi de azot (NO ₂ /NO _x)	Particule în suspensie (PM ₁₀ +PM _{2,5})	Benzen (C ₆ H ₆)	Monoxid de carbon (CO)	Plumb (Pb)	Cadmium (Cd)
Zonă							
Alba			√				
Arad			√				
Argeș			√				
Bacău			√				
Bihor			√				
Bistrița-Năsăud			√				
Botoșani			√				
Brăila			√				
Brașov			√				
Buzău		√	√				
Caraș-Severin			√				
Cluj			√				
Dâmbovița			√				
Giurgiu		√	√				
Gorj	√		√				
Harghita			√				
Hunedoara	√		√				
Iași			√				
Ifov			√				
Mureș				√	√		
Neamț			√				
Olt			√				
Prahova			√	√			
Sibiu			√			√	√
Suceava			√				
Teleorman			√				
Timiș			√				
Tulcea			√				
Vaslui			√				
Vâlcea			√				

ANEXA Nr. 2

LISTA

cu unitățile administrativ-teritoriale întocmită în urma încadrării în regimul de evaluare B a zonelor și aglomerărilor

Aglomerare/Zonă	Poluanți					
	Dioxid de sulf (SO ₂)	Dioxid de azot și oxizi de azot (NO ₂ /NO _x)	Particule în suspensie (PM ₁₀ +PM _{2,5})	Benzen (C ₆ H ₆)	Monoxid de carbon (CO)	Benzo(a)piren (BaP)
Aglomerare						
municipiul Bacău		√				
municipiul Baia Mare				√		
municipiul Brăila		√		√		
municipiul Brașov				√		
municipiul București				√	√	
municipiul Cluj-Napoca				√	√	√
municipiul Constanța				√		
municipiul Craiova	√					
municipiul Galați		√		√		
municipiul Iași				√		

Aglomerare/Zonă	Poluanți					
	Dioxid de sulf (SO ₂)	Dioxid de azot și oxizi de azot (NO ₂ /NO _x)	Particule în suspensie (PM ₁₀ +PM _{2,5})	Benzen (C ₆ H ₆)	Monoxid de carbon (CO)	Benzo(a)piren (BaP)
Aglomerare						
municipiul Pitești				√		
municipiul Ploiești						√
municipiul Timișoara				√		
Zonă						
Alba				√		
Arad		√		√		
Argeș		√		√		
Bacău				√		
Bihor		√		√	√	
Bistrița-Năsăud				√		
Botoșani		√				
Brăila				√		
Brașov				√		√
Buzău				√		
Călărași		√	√	√		
Caraș-Severin	√			√		
Cluj		√		√		√
Constanța		√	√	√		
Covasna			√	√		
Dâmbovița	√	√				
Dolj	√		√			
Galați		√	√	√		
Harghita						√
Hunedoara		√		√		√
Ialomița		√	√			
Iași				√		
Maramureș			√	√		
Mehedinți			√	√		
Mureș		√	√			√
Neamț				√		√
Olt						√
Prahova						√
Sălaj			√			
Satu Mare			√	√		
Sibiu		√		√	√	
Suceava		√		√	√	
Teleorman		√		√		
Timiș				√		
Vâlcea				√		
Vrancea			√			√

ANEXA Nr. 3

LISTA
cu unitățile administrativ-teritoriale întocmită în urma încadrării în regimul de evaluare C a zonelor și aglomerărilor

Aglomerare/ Zonă	Poluanți								
	Dioxid de sulf (SO ₂)	Dioxid de azot și oxizi de azot (NO ₂ /NO _x)	Benzen (C ₆ H ₆)	Monoxid de carbon (CO)	Plumb (Pb)	Cadmium (Cd)	Nichel (Ni)	Arsen (As)	Benzo(a)piren (BaP)
Aglomerare									
municipiul Bacău	√		√	√	√	√	√	√	√
municipiul Baia Mare	√	√		√	√	√	√	√	√
municipiul Brăila	√			√	√	√	√	√	√
municipiul Brașov	√			√	√	√	√	√	√

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

